

நாநீஹ நஹ நாஹீஹ
 ஹீஹ நாநீஹ நாஹீஹ
 ஹீஹ நாநீஹ நாஹீஹ
 ஹீஹ நாநீஹ நாஹீஹ

20-5

௩

நாநீஹ நஹ நாஹீஹ = ஸ்
 தீர்களுடைய குசமண்டலத்
 தையும், தொப்புள் பிரதே
 சத்தையும்,
 ஹீஹ = பார்த்து,
 நாநீஹ = காமிக்கா
 த்தை,
 நாநீஹ = அடையாதே,

நாநீஹ நாஹீஹ = மாம்ஸம்
 சவ்வு, முதலானவைகளால் வி
 காரமான,
 ஹீஹ = இக்குச மண்டலம்,
 நாநீஹ பிரதேசம் இதை,
 நாநீஹ = மனதில்,
 நாநீஹ = அடிக்கடி,
 நாநீஹ = ஆலோசித்துப்பாரும்.

(தா-ம்) ஸ்தீர்ஸின் ஸ்தீர்ஸைத்தையும் நாநீஹ பிரதேசத்தையும் பார்த்து காமிக்காமையாதே. இவை மாம்ஸம், கொழுப்பு இவைகளின் விகாரமென்று அடிக்கடி மனதில் சிந்தைசெய. (௬)

नळिनी दलगत जलमतितरलं
 तद्वज्जीवित मतिशयचपलम् ।
 विद्विव्याध्यभिमानग्रस्तं
 लोकं शोकहतश्चसमस्तम् ॥

௪.

நலிநீஹ தஜம தஜம திதாஹ
 தவஜ்விததிரயவவயு |
 விவிவ்யாஹிதா நகு ஹ
 யோகாஹிதா கஹ தஹ வவயு |

௪

நலிநீஹ தஜம = தாமரை
 யிலையை அடைந்த ஜலமா
 னது,
 திதாஹ = மிகவும் சஞ்சலமா
 னது,
 தவக = அப்படியே,

ஜிவிக = பிராணனும்,
 கதிசயவவயு = மிகவும் சஞ்சல
 மானது,
 ஸஜீவியோகா = எல்லா உலகமு
 மே,
 ஸ்யாஹிதாநகுஹ = வியாதி

அகங்காரம் முதலியவைகளால்
 லபகரிக்கப்பட்டதாகவும்,
 சொகஹதம் = துக்கத்தால் பீடி
 க்கப்பட்டதாகவும்,
 விவி = அரிந்துக்கொள்.

(தா-ம்) தாமரையிலையை அடைந்த ஜலம் மிகச் சஞ்சலமானது
 அதுபோல பிராணனும் மிகச் சஞ்சலமாக இருக்கின்றது. உலகமுழு
 வதும் வியாதியினாலும் அஹங்காரத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்டதாக
 துக்கத்திற்குள்ளாயிருக்கின்றார்களென நறிந்துகொள். (சு)

यावद्विज्ञोपार्जनसक्तः

तावन्निजपरिवारोक्तः ।

पश्चाज्जीवति जर्जरदेहे

वार्ता कोपि नपृच्छतिगेहे ॥

५.

யாவவியெதாவாஜ-நவகூஃ

தாவநிஜவரிவாரொரகூஃ ।

வநாஜீவநிஜஸுபாஷெஹெ

வாதாங்கொவிநவபுஜிதிமெஹெ ॥

॥

யாவசு = எதுவரையிலும்,
 விதாவாஜ-நவகூஃ = பொரு
 ள் ஸம்பாதிப்பதில் ஆசையுள்
 ளவனாக இருக்கிறானே,
 தாவசு = அதுவரையிலும்,
 நிஜவரிவாரம் = தன்னைச்சேர்ந்
 த ஸம்ஸாரம் குழந்தைமுத
 லான பரிஜனமானது,
 ரகூஃ = ஆசையுள்ளது,
 வநாசு = பிறகு,

ஜஸு-பாஷெஹெ = வியாதிமுதலா
 னவைகளால் தளர்ந்துபோ
 ன இந்ததேகமானது,
 ஜீவதி = பிராணனோ டிருக்கும்
 போதே,
 கொவி = ஒருவனும்,
 வாதாங்கு = கேதமவார்த்தையை,
 மெஹெ = வீட்டில்,
 நவபுஜிதி = விசாரிப்பதே இல்லை.

(தா-ம்) எதுவரையில் நீ பொருள் ஸம்பாதிப்பதில் ஆசை
 யுடன் கூடினவனாக இருக்கின்றனையோ அதுவரையில் உன்னைச்
 சேர்ந்த பரிஜனங்கள் அன்பு பாராட்டி வருவார்கள். அதன்பிறகு
 வியாதி முதலியவைகளால் தளர்ச்சியடைந்த உன்தேகம் உயிரோ
 டிருந்தாலும் வீட்டிலொருவரும் உனது கேதத்தை விசாரிக்கமாட்
 டார்கள். (ரு)

यावत्पवनो निवसति देहे
तावत्पृच्छति कुशलं गेहे ।
गतवतिवायौ देहापाये
भार्या विभ्यति तस्मिन्काये ॥

20-5

௬.

யாவது வநெநா நிவஸதிதெஹெ
தாவது பூஹி கம்ஸமாமெஹெ ।
மதவதிவாயௌ தெஹாவாயெ
வாயுபாஸிஸூதி தஸ்மிநு காயெ ॥

கா ॥

யாவது = எதுவரையிலும்,
வவநம் = மூச்சானது,
தெஹெ = தேகத்தில்,
நிவஸதி = இருக்கிறதோ,
தாவது = எதுவரையிலும்,
தெஹெ = வீட்டில்,
கம்ஸமம் = கேட்குமத்தை,
பூஹி = கேட்டுக்கொண்டிருப்ப
பார்கள்.

வாயு = மூச்சானது,
மதவதி = போகவே,
தெஹாவாயெ = சரீரத்திற்குப் பாய்
யம் நேரிடவே,
வாயுபா = ஸம்ஸாரங்கூட,
தஸ்மிநு காயெ = அந்த மூச்சில்லா
த தேகவிஷயத்தில்,
பூஹி = பயப்படுகிறார்கள்.

(தா-ம்) எதுவரையில் மூச்சானது உனது தேகத்தில் தங்கி இருக்கின்றதோ அதுவரையிலும் வீட்டிலுள்ளவர்கள் உனது கேட்குமத்தை விசாரித்து வருவார்கள். தேகத்திற்குப் பாயம் ஸம்பவித்து அதனால் பிராணன் சரீரத்தைவிட்டு நீங்கியபொழுது மனைவி முதலியவர்களுங்கூட அந்த தேகத்தைப் பார்த்து பயப்படுகிறார்கள். (கா)

अर्थ मनर्थ भावय नित्यं
नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम् ।
पुत्रादपि धनभाजां भीतिः
सर्वत्रैवा विहितारिति ॥

௭.

சமஸ்கந்தம் ஹவயநித்யம்
நாஸ்தி தத ஸுகலேசஸ்யம் ।

வாசூரபிகா நஹாஜாஹீதி:

வவஹீதி தாப்ய-ஸஹித்:

எ||

சுய-ஹீதி=பொருளை,

சுய-ஹீதி = ஆபத்துகளுக் கெல்

லாம் காரணமாக;

நித்யம்=எப்போதும்,

ஹாவய = நிச்சயமா யெண்ணிக்

கொள்ளு,

ததம்=அப்பொருளால்,

ஸாவஹீதி = சுகத்தினுடைய

ஏகதேசாம்சங்கூட,

நாஹீதி=இல்லை,

ஸாவஹீதி=நிச்சயம்,

(தசுயஹீதிஹீதி= அநெப்படி

யென்றால்)

ய நஹாஜாஹீதி = பாக்கியவான்களுக்

கு, வாசூரபிகா = மிகவுமன் புள்ள

பிள்ளைகளிடமிருந்துகூட,

ஹீதி=பயம்,

(ஜாயதே=உண்டாகிறது),

வவஹீதி = இப்படிப்பட்ட

ஸகலஜனங்களாலும் அனுபவி

க்கப்பட்ட இந்தமார்க்க மா

னது,

ஸாவஹீதி=எல்லாவிடங்களிலும்,

வவஹீதி=எப்படிருக்கின்றது.

(தா-ம்) தனம் ஆபத்துக்குக் காரணமென்று எப்பொழுதும் நினை; அதனால் கொஞ்சங்கூட சுகமில்லை என்பது நிச்சயம். அநெப்படி என்றால், தனமுதலிய ஸகல ஸம்பத்துகளும் பொருந்திய பாக்கியவான்களுக்குங்கூட புத்திர மித்திர களத்திராசியர்களால் பயமுண்டாகின்றது. இப்படி ஸகலஜனங்களாலும் அனுபவிக்கப்பட்ட இந்த வழக்கமானது எங்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. (எ)

बालस्तावत् क्रीडासक्तः

तरुणस्तावत् चरुणीसक्तः ।

वृद्धस्तावच्चिन्तासक्तः

परं ब्रह्मणि कोपि न सक्तः ॥

உ.

வாறுவாவாகி, வாவாகி

தரணுவாவதரணுவாகி ।

வூறுவாவின்னாவாகி

வரேவூறுணி கொவி நவாகி ॥

அ||

வாறுலாவசு = பாலனயிருக்கும்
போது,
சூலாவசு = விளையாட்டிலாசை
யுள்ளவனாயும்,
தரூணலாவசு = யுவாவாயிருக்
கும்போது,
தரூணலாவசு = நல்ல ஸ்திரீவிஷ
யத்தில் ஆசையுடையவனாயும்,
புலாவசு = கிழவனாகியிருக்கும்
போது,
வினாவசு = கவலையுடையவன
யும்,

(ஹதி = ஆகிறான்),
கொவி = இம்முன் நவஸ்தைக்கு
எப்பட்ட ஒருவனும்,
வரெ = ஸர்வோத்தமனான,
ஸுஹணி = ஸர்வவ்யாபகரான
ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஷயமாய்,
லாவசு = மனோவாக்காயுங்கொல்
தியானபஜனநமஸ்காரம் முத
லானவைகளைச் செய்துச் சக்தி
யுள்ளவனாக,
ந = ஆகிறதில்லை.

(கா-ம்) (மனிதன்) பாலனயிருக்கும்பொழுது விளையாட்டிலா
சையுள்ளவனாயிருக்கின்றான். யுவாவாயிருக்கும்பொழுது யௌ
வனஸ்திரீகளிடத்தில் ஆசை கொண்டவனாயிருக்கின்றான்; கிழவ
னாக இருக்கும்பொழுது கவலையுடையவனாக இருக்கின்றான். ஸர்
வோத்தமமான பரபிரம்த்தினிடத்தில் ஒருவனும் ஆஸக்தியுள்ள
வனல்ல. (அ)

का ते कान्ता कस्ते पुत्रः
संसारोय मतीव विचित्रः ।
कस्यत्वंवा कुत आयातः
तत्त्वंचिन्तय तदिहभ्रांतः ॥

९.

காதெகாநா கஹுவாது:
ஸாஸாரொய மதீவவிவிது:
கஸ்யத்வ்வா குத அயாத:
தத்வ்வினய ததிஹ்ரான்த: ॥

கா॥

தெ = உனக்கு,
காநா = இச்சைக்கு விஷயமான
ஸ்திரீ,
கா = யாரு,

தெ = உனக்கு,
வாது = அபிமானஸ்பதமான
பிள்ளை,
கஃ = யாரு,

கூவா=நீயேதானாகட்டும்,
கூலுவா = இந்த ஜன்மத்திற்கு
முன் யாருடையவன்,
கூதர்=எங்கிருந்து,
சூயாதர்=வந்தவன்,
கூயம்=இப்படிப்பட்ட,
ஸம்ஸாரம் = குயவனுடையசக்கி
ரம்போல் சுத்தப்பட்ட இந்
தஸம்ஸாரமானது,
கூதீவ=மிகவும்,
விவிசூம் = விசாரிக்கும்போது
மிகவும் ஆச்சரியகரமாக இரு

க்கின்றது,
தகூ=ஆகையால்,
ஹஹ = இதைவிசாரிக்கின்றவிஷ
யத்தின்,
கூம்=நீ,
ஹ்ரானம் = புத்திரமித்திரகளத்தி
ரம் முதலானவைகளைவாஸ்த
வமாய் நினைத்துபிரமிக்கிறாய்,
தகூம்விஹயம் = வாஸ்தவத்தை
வேதாந்த சாஸ்திரத்தாலும்
ஸ்வாநுபவத்தாலும் தெரிந்
துகொள்.

(தா-ம்) உன் மனைவியாவன்? உன் மகனாவான்? நீயாவன்?
எங்கிருந்து வந்தனை இந்த குலாலசக்கிரம்போன்றஸம்ஸாரம் வெகு
விசித்திரமாக இருக்கின்றது. ஆகையால் நீ புத்திர மித்திர களத்
திர முதலானவர்களை வாஸ்தவமாக நினைத்து பிரமித்தி ஆடைந்
திருக்கின்றாய் வாஸ்தவத்தை தெரிந்துகொள்ளு. (கூ)

सत्सङ्गत्वे निस्सङ्गत्वं
निस्सङ्गत्वे निर्मोहत्वम् ।
निर्मोहत्वे निश्चलतत्वं
निश्चलतत्वे जीवन्मुक्तिः ॥

१०.

ஸதம்மசெவ நிஸ்ஸம்மசவம்
நிஸ்ஸம்மசெவ நிர்மோஹசவம் ।
நிர்மோஹசெவ நிஸ்சலதசவம்
நிஸ்சலதசெவ ஜீவந்முக்திஃ ॥

॥

ஸதம்மசெவ = வேதாந்தசிரவண
மரநாதிகளால் சுத்தாந்தரங்க
னான பெரியோர்களுடையஸ
ங்கம் ஏற்படும்படித்ததில்,
நிஸ்ஸம்மசவம் = புத்திரமித்திரகளத்

திரர்களில் விசேஷ அபிமான
மில்லாம இருக்குகையானது,
(ஹ்ராவூதெ = அடையப்படுகி
றது.)
நிஸ்ஸம்மசெவ = ஜனஸங்கமில்லாம

லிருக்குமானால்,
நிடுபாஹக்ஷம் = பொருள் முத
லான துகளில் ஆசையில்லாம
லிருக்குகையானது (ஏற்படு
கிறது)
நிடுபாஹக்ஷம் = ஈஷணத்ரயங்
களும் ஜயிக்கப்படுமானால்,

நிஹுதக்ஷம் = நிர்மலஜ்ஞானமான
து (உண்டாகிறது),
நிஹுதக்ஷம் = அப்படி சுத்தமா
னஜ்ஞானமேற்படுமானால்,
ஜீவநுத்தி = ஜீவன் முக்தனாக ஆக
லாம்.

(தாம்) ஸத்புருஷர்களுடைய ஸஹவாஸமுண்டானால் அபி
மானப்பற்று நீங்கும். அபிமானப்பற்று நீங்கினால் ஆசையொழி
யும். ஆசையொழிந்தபின் நிர்மலக்கியான பிராப்தி உண்டாகும்.
அந்த நிர்மலகியானத்தினால் ஜீவன் முக்தனாகலாம். (க0)

वयसिगतेकः कामविकारः

शुष्के नीरे कः कासारः ।

क्षीणे वित्ते कः परिवारः

ज्ञाते तत्त्वे कस्संसारः ॥

११.

வயஸிமதெகஸிகாஷவிகாரஃ

ஸுஷுக்நீரே கஃகாஸாரஃ ।

க்ஷீணேவித்தே கஃபரிவாரஃ

ஜ்ஞாதே தத் தத்வே கஸ்சஸ்சாரஃ ॥

யக॥

வயஸி = யௌவனமானது,
முதே = போய்விடுமானால்,
காஸிகாரஃ = மன்மதனுலிண்டா
கக்கூடிய மனோஸ்யாகூலமானது,
கஃ = எனது,
நீரே = ஜலமானது,
ஸுஷு = சுண்டிப்பேமானால்,
காஸாரஃ = குளம்,
கஃ = எப்படிப்பட்டது,
வித்தே = பொருளானது,
க்ஷீணே = ஒழிந்துவிட்டால்,

வயஸி = பரிஜனமானது,
கஃ = எப்படிப்பட்டது,
தக்ஷம் = பரமார்த்தஞானமானது
ஜ்ஞாதே = குருபதேசத்தாலேற்ப
டுமானால்,
ஸுஷு = அஹங்காராதிபிரப
ஞ்சமானது,
கஃ = எப்படிப்பட்டது, அதாவது
முக்தனாக ஆகுறபடியால் அக
ங்காரம் முதலானவைகள் தா
னே நசிக்குமெனகறுத்து,

(தா-ம்) யௌவனம் நீங்கியபின் காமவிகாரம் எத்தன்மையது? நீர்வற்றினனும் எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும்? செல்வம் குறைந்த பின் பரிவாரங்கள் எத்தன்மையாவார்? பரமார்த்தஜ்ஞாநமானது உண்டானபின் சமூகாரம் எப்படிப்பட்டதாகும்? (கக)

மாகுரு ஧னজনயௌவனகர்
हरतिनिमेषात् कालस्सर्वम् ।
मायामयमिदं मखिलं हित्वा
ब्रह्मपदं त्वं प्रविश विदित्वा ॥

१२.

பாகுராய நஜ நயளவ நமவ-
ஹரதிநிமேஷாது காலஸ்ஸர்வம் ।
மாயாமயமிதம் மவிலம் ஹித்வா
புரஹ்வபதம் த்வம் ப்ரவிஸ விதித்வா ॥

12.

ய நஜ நயளவ நமவ-ம் = பொருள், ஜனங்கள், யௌவனம் இவைகளால் உண்டான அஹங்காரத்தை,
பாகுராய = அடையாதே (ஏனெனில்)
காலம் = உதயாஸ்தமனம் முதலான வியவஹாரங்களால் வியவஹரிக்கப்பட்டகாலம்,
நிமேஷாது = நிமிஷத்தில்,
லவ-ம் ஹரதி = எல்லாவற்றையுமடக்கிக்கின்றது, (அதாவது எல்லாம் காலவசமாய்நிதித்து

விடுகிறது ஆகையால்)
பாயாமயம் = மாயாசக்தியால்செய்யப்பட்ட,
ஹிதவிதம் = இதோகாணப்படுகிற பாபப்பிரபஞ்சத்தை,
விக்ரஹம் = விட்டு,
புரஹ்வபதம் = பரமார்த்தஸ்வரூபத்தை,
விதித்வா = விசாரித்துத்தெரிந்துகொண்டு,
புவிஸ = ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடைவாயாக,

(தா-ம்) பொருள் ஜனம் யௌவனம் ஆகிய இவைகளினால் அகங்காரமடையாதே. காலம் எல்லாவற்றையும் நிமிஷத்தில் அடக்கிக்கின்றது. மாயாசக்தியால் செய்யப்பட்ட இந்த பிரபஞ்சத்தை விட்டு விட்டு பரமார்த்தஸ்வரூபத்தை விசாரித்தறிந்துகொண்டு அப்பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யடைவாயாக. (கஉ)

दिनयामिन्यौ सायं प्रातः
शिशिरवसंतौ पुनरायातः ।
कालः क्रीडति गच्छत्यायुः
तदपि नमुञ्च त्याशावायुः ॥

१३.

திநயாமிந்யௌ ஸாயம்ப்ராதஃ

ஸிஸிரவஸனௌ வுநராயாதஃ।

காலஃக்ரீடதிமஜ்யத்யாயுஃ

ததவிநமூஞ்ச த்யாஸாவாயுஃ॥

யௌ॥

திநயாமிந்யௌ = பகல் இரவு,
ஸாயம்ப்ராதஃ = அந்திவேளை
காலவேளை,
ஸிஸிரவஸனௌ = சிசிரருது, வ
ஸந்தருது, (ஆகிய இவைகள்)
வுநஃ = மறுபடியும்,
சூயாதஃ = வந்துகொண்டிருக்கி
றது,
வஸவஃ = இந்தப்பிரகாரம்,
காலஃ = அடியிற்சொல்லப்பட்ட
காலம் (சூழந்தைகள் இரா
ஜாமந்திரி என்றுசொல்லிக்

கொண்டு விளையாடுவது
போல்),
க்ரீடதி = விளையாடுகிறது,
சூயாஃ = வயது,
மஜ்யகி = போகிறது,
ததவி = இவ்வாறெல்லாந்தெரிந்
திருந்தபோதிலும்,
சூஸாவாயுஃ = காற்றுப்போல்
வியாபித்திருக்கும் இந்த ஆ
சையானது,
வாஸுஷஃ = மனிதனை,
நமூஞ்சகி = விடுகிறதில்லை.

(கா-ம்) பகல் இரவுகளும் உதயம் அஸ்தமனங்களும், சிசிர
ருது வஸந்தருதுக்களும், திரும்பி திரும்பி வந்துக்கொண்டிருக்கின்
றன. காலமானது சிறுகுழந்தைகள் ராஜாமந்திரி என்று பெயர்களை
வைத்துக்கொண்டு விளையாடுவதுபோல விளையாடுகின்றது. ஆயுள்
குறைந்துபோகின்றது. இவைகள் தெரிந்திருந்தபோதிலும் காற்
றுப்போல் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இந்த ஆசையானது மனி
தனை விடுவதில்லை.

(கங்.)

द्वादशमंकारिकाभिरशेषः
कथितोवैयाकरणस्यैषः ।

उपदेशोभूद्विद्यानिपुणैः

श्रीमच्छङ्कर भगवच्चरणैः॥

१४.

அடிசைஜ்ஜரிகாவிசுசெஷு

கயிதெதாவெயாகாணவெஸுஷு |

உவடெசொலகுவிஜ்ஜாநிவுடுணை

ஸ்ரீஜ்ஜ்ஜரலமவஜ்ஜரடுணை ||

மச||

விஜ்ஜாநிவுடுணை=(64) கலை

களிலும் ஸமர்த்தரான,

ஸ்ரீஜ்ஜ்ஜரலமவஜ்ஜரடுணை=

பூஜ்யர்களான சங்கராசார்ய

ஸ்வாமிகளால்,

வெயாகாணஸு = வ்யாகரண

சாஸ்திரத்தைப் படித்த ஒரு

வனுக்கு,

அடிசைஜ்ஜரிகாவி = பூங்கொத்

துப்போல் நெருக்கமாயும், ம

கரந்தத்தை பெருக்குகிறதா

யும், மஞ்சரிகா என்னும் வி

ருத்தத்தோடுங்கூடிய பன்னி

ரண்டு சுலோகங்களால்,

உவடெஸு = அடியில் சொல்லப்

பட்ட இந்த வெகுவருஷகால

ம் வேதாந்தம்படித்து அனு

பவத்தால் ஸாதிக்கக் கூடிய

இந்த விஷயமானது,

கயிதெ = சொல்லப்பட்டதாக,

(கல-பு = ஆச்சுது.)

(தா-ம்) வித்தைகளறுபத்து நான்கிலும் சமர்த்தராயும், பூஜிக்
கத்தக்கவராயு முள்ள ஸ்ரீமத்சங்கராசாரிபஸ்வாமிகள் வ்யாகரண
சாஸ்திரத்தை மாத்திரம் படித்து ஆத்மஸ்வரூபானுபவ மில்லாதிரு
ந்த ஒரு வித்னுவானுக்கு பூங்கொத்துப்போன்ற மஞ்சரிகாவிருத்தத்
தோடு கூடியதுமான மேற்கூறிப் பன்னிரண்டு சுலோகங்களால் வெ
குதாலம் பிரயாசைப்பட்டிக் கர்க்கவேண்டிய விஷயங்களை எல்லாம்
தனது மகிமா விசேஷத்தால் ஸ்வல்பகாலத்திலேயே உபதேசித்தரு
ளினார் என்றகருத்து. (கச)

உதி ஸ்ரீ மூரூஸங்கரவிஜயெ - ஸ்ரீஜ்ஜ்ஜரலாய-பு

வெயாகாணஸ்வாஷு - வரஜ்ஜ்ஜ்ஜரலாய-பு

காலாய-பு ஸ்ரீஜ்ஜ்ஜரலாய-பு

அடிசைஜ்ஜரிகாவிஷு - ஸாஷுஷு.

ஸ்ரீஜெளரி ஹமவத்ராஹாய-3 ஸிஷ்கூத
வதுடி-ஸ்ரீஜெளரிக்கா ஹோத்ரு பூரணம்.

पद्मपाद उवाच.

काते कान्ता धनगत चिन्ता
वातुल किं तव नास्ति नियन्ता ।
त्रिजगति सजनसङ्गतिरेका
भवति भवार्णव तरणे नौका ॥

१.

வஜுவாடி உவாவ.

காதெகாந்நா யநமதவிநா
வாதுவகிநாவ நாஸ்திநியநா ।
த்ரிஜமதிஸஜ்ஜநஸம்மதிரெகா
ஹவதிஹவாண-வதரணெநகா ॥

க||

வாதுவ=ஓ பிச்சைக்காரனே !
கா=எப்படிப்பட்ட,
யநமதவிநா=பொருளைப் பற்
றிய கவலைபானது,
நெ=உனக்கு,
காநா = இஷ்டமாயிருக்கிறது,
(பொருளாசையினால் துக்க
மே நேரும்)
தவ=உனக்கு,
நியநா=சிகழிப்பவன்,

நாலுக்கி=இல்லையா,
த்ரிஜமதி = இம் மூன்றுலகத்தி
லும்,
வனகாஸஜ்ஜநஸம்மதி=ஸத்புரு
ஷர்சுருடைய ஸகவாஸம்
ஒன்றே,
ஹவாண-வதரணெ = ஸம்ஸார
ஸாகரத்தைத்தாண்டுவதில்,
நகா=ஓடமாக,
ஹதி=ஆகின்றது.

(தா-ம்) ஓ பிரகந்தா ! ஐயம்வாய்மும் ஸ்திரீயும் எத்தன்மையா
னது? துக்கத்தை உண்பெண்ணுவதன்றோ? ஏன் சம்சாரமுத்திர
த்தை தாண்டுவதற்கு ஓடம் போன்றது முல்வுலகிலும் ஸத்புருஷர்
சுருடைய சாங்கத்திப்போன்றேயாம். வியாகரணசாஸ்திரத்தைப்
படித்துவந்த ஒரு வித்துவானைப்பார்த்து ஒன்று முதல் பன்னிரண்டு

வரையிலுள்ள சுலோகங்களை ஸ்ரீசங்கராசாரிபர் உபதேசித்தார். இவ்வுபதேசத்தை யனுஸரித்து வற்புறுத்திப் புலப்படுத்துமாறு அந்த ஆசாரிய புருஷராகிய மகானுடைய சிஷ்யர்கள் சதுர்தஸமஞ்சரி காஸ்தோத்திரமென்னும் இப்பதினான்கு சுலோகங்களையும் மேற்படி பண்டிதனைப்பார்த்து முறையே உபதேசிக்கிறார்கள். இந்த சுலோகார்த்தத்திலும் “பஹுகோவிந்தம்” என்னும் சுலோகாரம்பத்தைச்சேர்த்துச் சொல்லவேண்டியது. (க)

तोटकाचार्य उवाच.

जटिलोमुण्डी लुंछितकेशः

काषायाम्बर बहुकृतवेषः ।

पश्यन्नपिच नपश्यति मूढो

हृयदरानिमित्तो बहुकृतवेषः ॥

२.

தொட்காசாரியர் உவாஹ.

जटिलोमुण्डी लुंछितकेशः

काषायाम्बर बहुकृतवेषः ।

पश्यन्नपिच नपश्यति मूढो

हृयदरानिमित्तो बहुकृतवेषः ॥

२॥

காஷாயாம்பர வஹுகுத
வெஷ்டி=காவித்துணியினுல்பெரி
தாக செய்யப்பட்ட வேஷத்
தையுடைய ஸந்யாஸி,
ஜடிலொலி = ஜடையைதரித்தவ
னுயிருந்தாலும்,
கோஷுலி = தலையைமொட்டை
யடித்தவனுயிருந்தாலும்,
லுஞ்சிதகேசு = கத்தரிக்கப்ப
ட்டகுழியையுடையவனுயி
ருந்தாலும், (அதாவது காபா
லிகோஸாயி இவர்களுக்கு வி
ரத்திஉண்டாகுமானால் குழமி

யைக்கத்தரிப்பதுவழக்கம்),
கோஷுலி=ஸந்தேகப்பட்டவன்,
வஸுஸுலி = ஆத்மஸ்வரூபானு
ஸந்தானம் பண்ணினபோதி
லும்,
நவவஸுதி = பிரம்மஸ்வரூபா
னுபவமடையமாட்டான்,
லி=இக்காரணத்தால்,
வஹுகுதவெஷ்டி= அநேகவி
தமாகபோடப்பட்ட அடியிற்
சொன்னவேஷமானது,
உடரகிபிதூ=வயற்றிற்காக ஆகி
றது.

விஃ=தேகத்தை,
நஃ=விவதிவலை,

(அதாவது ஸஷணத்ய பரித்
யாகமே மோக்ஷப்பிராப்திக்குமு
க்கியகாரணம். குருபதேசத்தால்

ச்ரத்தையன்றியில்சந்தேகாத்மா
வா யிருப்பவனுக்கு ஜடாதார
ணம் முதலான விரக்த வேஷத்
தால் வயிற்றுப் பிழைப்பே யொ
ழிய வேரில்லை.)

(தா-ப்) சரிந்திருடம் குறைந்து தளர்ந்தது; தலைநரைத்து
விட்டது; பற்கள் உதிர்ந்தன; கிழலன் கழியுன்றி நடக்கிறான்.
இப்படிப்பட்ட கிழத்தன்மையை யடைந்திருந்தபோதிலும் ஆசை
மனதை விட்டொழியவில்லை. (க)

हस्तामलकः

अग्ने वह्निः पृष्ठे भानू
रात्रौ बुबुक समर्पितजानुः ।
करतलभिक्ष स्तरुतलवास
स्तदपिनमुञ्च त्याशापाशः ॥

४.

ஹஸ்தாமலகஃ.

சுமெருவஹ்நிஃ பூரஷ்வனாகு
ராத்தூளவஹுமகஸரவிபுதஜாநஃ
கரதலவிக்கஷஹஸ்தரலவாஸ
ஸ்ததபினமுக்ததூராஸாபாஸஃ॥

ச॥

யஸ்யு=எவனுக்கு,
சுமெரு=முன்னே,
வஹ்நி=அக்னியேஹாத்திரமோ,
பூரஷ்வ=பின் புத்தில்,
ஹநஃ=சூரியனே,
யஃ=எவன்,
ராத்தூள=இராத்நிரியில்,
வஹுமகஸரவிபுதஜாநஃ =
முழங்காலில் வைக்கப்பட்ட
மோவாசட்டையை உடைய

வனே, (அதாவது ஸர்வபரித்
யாதிக்கு வஸ்திரம் முதலான
நுகள்கூட இல்லாதபடியால்
இவைகளால் தானே குளி
ரைப்போக்கடிக்கவேண்டும்)
(யஃ=எவன்),
கரதலவிக்கஃ=கையிலேயேபிச்
சையெடுத்து பிடிப்பவனே,
யஃ=எவன்,
தூரதலவாஸஃ = மரத்தடியில்

வலிப்பவனே,
தடிவி=அவனையும்,
சூஸாவாஸி=பாசம்போலுள்
ள ஆசையானது,)

நமோஹிதி=விடுவதில்லை, (எப்ப
டிப்பட்டவனுக்கும் ஆசை வி
டாதென்பது ஹஸ்தாமலகரு
டைய கருத்து.

(தா-ம்) முன்புறத்தில் நெருப்பும், பின்புறத்தில் குரியனு
மாய் முழந்தாளில் மோவாக்கட்டையை வைத்துக்கொண்டு கைக
ளிற் பிச்சைவாங்கி மரத்தடியில் காலங்கழிப்பவனையும், ஆசை
விடமாட்டாது. (ச)

वार्तिककार उवाच.

कुरुते गङ्गासागरगमनं
व्रतपरिपालनमथवादानम् ।
ज्ञानविहीनस्सर्वमतेन
मुक्तिं नभजति जन्मशतेन ॥

4.

வாதிகூகார உவாஹ.

கூராதெமாமாவாமாமமநம்
வ்ருதவரிவாமநமவாஹாநம் ।
ஜ்ஞாநவிஹீநஸர்வமதேந
முக்திம் நபஜதி ஜந்மசதேந ॥

நு||

யி=எவன்,
மாமாவாமாமமநம் = கங்கை,
ஸமுத்திரம் முதலான யாத்
திரைக்குப் போவுதலை,
கூராதெ=செய்கிறானே,
யி=எவன்,
வ்ருதவரிவாமநம்=நித்தியநை
மித்திகம் முதலான விருத்த
தைச் செய்கிறானே,
சுயவா=அல்லது,
ஹாமம்=பாபத்தைப்போக்கி ஸ்

வர்க்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடி
யதானத்தை,
(கூராதெ=செய்கிறானே),
யி=அவன்,
ஜ்ஞாநவிஹீநம்=பரமாத்மஜ்ஞாந
மன்னியில் பாமநாக இருப்
பானையானால்,
ஸவஃஸிதேந = எல்லா மதத்தா
லும்,
ஜ்ஞாநதேந=நூறுஐந்மாக்களா
லும்,

சூத்ரம் நஹஜதி=மோக்ஷத்தை அ
டையமாட்டான்,
(சூரநத்தோடு செய்யப்பட்
ட கர்மாக்களுக்கு பலமேயொழி

யகேவலமான கர்ம்மாக்களுக்கு
ப்பலமே கிடையாதென்பதுவா
ர்த்திக காரருடைய முக்கிய அ
பிப்பிராயம்.)

(தா-ம்) எவன் கங்கை சமுத்திரம் (காசிராமேஸ்வரம்) முதலி
யதீர்த்தயாத்திரை போனாலும், நித்திய ஸைத்திக விருதத்தைச்
செய்தாலும், தானம்செய்தாலும்; ஞானமில்லாத பாமரன் நூறு
ஜென்மமெடுத்தாலும் மோக்ஷத்தையடைய மாட்டான். (டு)

नित्यानन्द उवाच.

सुरमन्दिरतरुमूलनिवासः

शय्याभूतलमजिनं वासः ।

सर्वपरिग्रह भोगत्यागः

कस्यसुखं नकरोति विरागः ॥

३.

சித்ராநத ஊவாஹ.

ஸூரமந்திர தரூமூலநிவாஸ:

ஸய்யாஹுதலஜினம்வாஸ: ।

ஸவபுரிக்ரஹ ஹொஹத்யாஹ:

கஸ்யஸுவம் நகரொதி விராஹ: ॥

சு||

ஸூரமந்திர தரூமூலநிவா
ஸ: = ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சமான
மான மரத்தடியில்வாசமும்,
ஹுதலம் = பூப்பிரதேச மென்
னும்,

ஸய்யா=படுக்கையும்,
கஜினம் = மான்னோல்முதலான
தோல்களால்,

வாஸ: =வஸ்திரமும்,

ஸவபுரிக்ரஹ=

ஸைஸ்தமான புத்திர மித்திர

களத்திர தாஸதாவீ முதலா
னதனதுஸேவகஜனங்களாலு
ண்டான பேராத விஷயமான
ஸௌக்கியத்தினுடைய பரித்
யாகமானது,

யஸ்திநுஸ்தி=யாதொரு விரக்தி
யேற்பட்டமாத்நிரத்தில்,

ஹவதி=உண்டாகிறது,

விராஹ: =அப்படிப்பட்டவிரக்தி

யானது,

கஸ்ய=எவனுக்கு,

ஸுபு=நிரந்தரநத்ததை,
நகரொதி=செய்யமாட்டாது,
ஸகல விஷயேச்சைய்யும்பரி

கரிப்பதே நித்யாநந்த மோக்ஷ
மென நித்யாநந்தரின் முக்கியக்
கறுத்து.

(தா-ம்) ஸ்வர்க்கத்திற்கு சமமான மாத்தடியில் வாஸமும், பூமியின்மீது படுக்கையும் மான்தோல்முதலிய தோல்களால் வஸ்திரமும்கொண்டு எல்லாவிதயோக விஷய செளக்கியங்களின் பரித்தியாகமானது எவனுக்கு நிரந்தரானந்தத்தைக் கொடாது. (சு)

आनन्दगिरिस्वामिनः ऊचुः.

योगरतोवा भोगरतोवा

सङ्गरतोवा सङ्गविहीनः ।

यस्यब्रह्मणि रमते चित्तं

नन्दति नन्दति नन्दत्येव ॥

9.

சுநதநிரி ஸாதிநஃ ஊவஃ.

யொமுர்தொவொமுர்தொவொ

ஸரஸ்வதே தாயா ஸரஸ்வதே நம: |

யவாஸ்ய ஹணி ரஜதவித்

நடிதி நடிதி நடிதெவ ||

67 //

யொழுகுதலா = மந்திரபோக

ம்முதலையேயோசுங்களில் ஆஸ்

க்தி யுடையவனாயிருந்தாலும்,

ஹோ மரதோ தாவா = விஷயசுகத்

தில் ஆவலுள்ளவனாக யிருந்

தாலும்,

ஸரஸ்வதி தாவா = புத்திரமித்திரா

இ ஐனாசமுதத்தில், அனுராக

முள்ளவனாக இருந்தாலும்,

$$p_{\text{உரு}} = \text{எவனுடைய,}$$

விஞ்ஞ = மனது,

புற உறவினா - அவஸ்தா தீர்ப்புரைகாதி

யாய் எங்கும் பரிபூர்ணமான

வாஸ்துவநிடத்தில்,

நடுத = ஏகபாவத்தாலானந்த

மடைகின்றதோ,

(ஸஃ=அப்புருடன்,)

நாடி நாடி நாடி தெய்வம் = எக்

காஸத்திலும் ஆனந்தஸ்வரூப

மாகவே இருக்கிறான். (மனே)

லயமே மோகூடுமன்றும், ம

சூனிகாரமே நிரபஞ்சமென்

று ஆரந்த கிரிஸ்வாமிகளுடை

யமுக்கிய கருத்து.)

(தர-ம் மந்திரயோகமுதலான யோகங்களில் ஆஸக்தியுள்ளவனைப்போல் தோன்றினாலும் விஷயங்களைப்பணிப்பதிவாசையுள்ளவனைப்போல்தோன்றினாலும், புத்திரமித்திரகளைத்திராதியர்சுருடன்பற்றுள்ளவனைப்போல் தோன்றினாலும் அப்படிக்கொற்ற பற்றில்லாதவனைப்போல் தோன்றினாலும் எவனது மனம் பிரம்மாதிகளிடத்தில் ஆனந்த மடைகின்றதோ அவன் எந்தகாலத்தில் ஆனந்தஸ்வரூபமாகவே இருக்கிறான்.

दृढभक्त उवाच.

भगवद्गीता किञ्चिदधाता
गङ्गाजललवकणिकापीता ।
सकृदपियेनमुरारिसमर्चा
क्रियतेतस्ययमोपि नचर्चा ॥

௨.

ஜோலிவடிகா உவாச.

ஹவஜீ தாகிணிடயீதா

மாமாஜமுவகணிகாவீதா ।

ஸகூடபியெநமூராரிஸஹர்சா

கரியதெதஸ்ய யமோபி நவவா ॥

அ॥

வந-ம்=எவனால்,

ஹவஜீ தா = ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமா

த்மாவானவர் ஆர்ஜுனனுக்

குபதேசித்த தத்வார்த்தப்ரதி

பாதகமான பகவத்கிதை எ

ன்ற கிரந்தமானது,

கிஹிஷிவி=கொஞ்சமேனும்,

ஸயீதா=ஸத்தகுரு தேசத்தால்

தேரிந்துகொள்ளப்பட்டதோ

(வந-ம்=எவனால்),

மாமாஜமுவகணிகா = கங்காஜ

லத்திலையானது,

வீதா = பானம் பண்ணப்பட்ட

தோ,

(வந-ம்=எவனால்),

மாமாஜிஸிஷிவி-ம்=ஸ்ரீமந்நாராய

ணனை அசஞ்சல பக்தியோடு

பூஜிப்பதானது,

ஸகூடவி=ஒருதடவையாவது,

கரியதெ=செய்யப்படுகிறதோ,

தஸ்ய=அப்புருஷனுக்கு,

யமோவி=யமதர்மராஜனும்,

வரூம் = புண்யபாபநிசாரத்தை

(நகரொதி=செய்வதில்லை)

(வேதாந்தநிசாரணை, கங்கை,

காவேரிமுதலான நதிஸ்நானம்,

ஸ்ரீ உத்தரமுகம் நல்லூர் கல்.

ஸ்ரீ கங்கை நாம வநாடா வரயகுவிநலித
வாடிசை ஜெநிகா வெநாது வுரந 0 ஹி.

2

51

உரையாசிரியர் கையெழுத்து - (உரையாசிரியர்)

சு-தி-வெ-நாமம்-நியமிக்கல்

பாற்றமாட்டாதென்பது நிச்சயம். ஆகையால் கீ பரமாத்பாவாகிய
கோவிந்தனை பஜிப்பாயாக. (க)

मूढजहीहि धनागमतृष्णां

कुरुसद्बुद्धिं मनसिवितृष्णाम् ।

यहभसे निजकर्मोपात्तं

वित्तं तेन विनोदय चित्तम् ॥

2.

மூடஜஹீஹி டநாமதகூஷ்ணா

கூராமஸதகூஷி உநஸிவிதூஷ்ணாடி |

யஹஸெ நிஜகர்போபாத்த

வித்தந்தெநவிநெநாடியவித்தம் ||

2||

உருவ=அறிவில்லாதவனே !

டப்படுத்திக்கொள்ளு,

ய.நாமதகூஷ்ணா=தனத்தை ஸ

நிஜகர்போபாத்தூ = தன்குலா

ம்பாதிப்பதில் இருக்கப்பட்ட

சாரத்திற்கு யேற்பட்டகாரி

ட பேரரசையை,

யங்களாலடையப்பட்ட.

ஜஹீஹி=விட்டுவிடு,

யதவித்தம்=யாதொருபொருளை,

விதூஷ்ணா = ஆசையில் நின்று

லவஸெ=அடைகிறயோ,

விடுபட்டதான,

தெநம்=அத்தப்பொருளால்,

ஸஉருவி=உத்தமமான அறிவை

வித்தம்=மனதை,

உநஸி=மனதில்,

விநெநாடிய=ஸந்தோஷப்படுத்து

கூராம = அப்பியாசத்தால் த்ரு

(தா-ம்) ஓ மூடா ! பணம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்னும் பே
ரரசையைவிட்டு உன்மனதிலுள்ள பேரரசையை ஒழித்து உத்தம
மான அறிவை நிலைநிறுத்த்கொள். தன் குலாகாரத்திற்கு ஏற்பட்ட
தொழிலால் எது விடைக்கின்றதோ அப்பொருளால் உன்பண
தைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொள். (உ)

नारीस्तनभर नाभीदेशं

दृष्ट्वा मागा मोहवेशम् ।

एतन्मांसवसादिविकारं

मनसि विचिन्तय वारंवारम् ॥

3.

ரிச்சலபக்தியோடு பகவதாரா | தையடைய முக்கிய ஸாதனங்
தனை ஆகிய இவைகள் மோகூதத் | கள்.)

(தா-ர்) எவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவால் ஆர்ஜுனஸ்வாமி
க்கு உபதேசித்த தத்வார்த்தபிரதிபாதகமான பகவத்கீதையைகொ
ஞ்சமேனும் ஓதுகின்றானே, கங்கா தீர்த்தத்தில் திவ்யாவதிபானஞ்
செய்கின்றானே, ஸ்ரீமந்மாராயணனை ஒருபொழுதாவது நன்றாய்ப்
பூஜிக்கின்றானே, அவனுடைய புண்ணியபாபவிசாரத்தை யமனும்
செய்யமாட்டான்.

नित्यानन्द उवाच.

पुनरपि जननं पुनरपि मरणं
पुनरपि जननी जठरे शयनम् ।
इहसंसारे बहुविस्तारे
कृपयापारे पाहि मुरारे ॥

९.

மிகுநாமடி உவாச.

வாநரவி ஜநநம் வாநரவி ஜரணம்
வாநரவிஜநநீ ஜரெஸயநம் |
ஹஸஸாரெ வஹவிஸாரெ
கூபயாவாரெ பாஹிமூராரெ ||

கூர்

வஹுஹாரெ=எவ்விதத்தா
லும் தாண்டமுடியாத,
கவாரெ=தூறியல்லாத,
ஹஸஸாரெ = இந்தக்குயவ
னுடையசக்கிரம்போல் ஜன
ன மரணம் முதலானவைக
ளால் எப்பொழுதும் சுற்றிக்
கொண்டிருக்கப்பட்ட இந்த
ஸம்ஸாரத்தில்,
வாநரவி = இறந்தபிறகு மறு
படியும்,

ஜநநம்=கர்மானுஸாரமாய் உத்
பத்தியும்,
வாநரவி = ஜித்தபிறகு மறு
படியும்,
ஜரணம்=சாவானது,
வாநரவி=மறுபடியும்,
ஜநநீஜரெ=தாயின்வயற்றில்,
ஸயநம்=வலிப்பதுமாக,
ஸஹவதி=ஏர்ப்படுகிறது,
(கூதவனவ=ஆனாயால்)
ஹேமூராரெ = முரனென்னும்

இரக்கணைக்கொன்ற ஸ்ரீமந்நா (ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்கும் மேலாக
ராயண, க்ஷத்திராப்திக்கும் பக்தி மாரக்
குவபாடதையோடு, கமே காரணம்.)
வாஹி=காப்பாற்றும்,

(கா-ம்) எவ்விதத்திலும் தாண்டமுடியாத கரையில்லாத குய
வனுடைய சக்கிரம்போற் சுழிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட இந்த ஸம்
சாரத்தில் செத்தபிறகு மறுபடி ஜந்நமும் ஜித்தபிறகு மறுபடி மற
னமும் மறுபடி தாய்வயிற்றில் சயனமுபாயிருக்கின்றதாகையால்
ஸ்ரீமந்நாராயண என்னைக்காத்தருளும்.

யோகானந்தः.

रथ्याकर्षट विरचितकन्थः

पुण्यापुण्य विवर्जितपन्थाः ।

योगी योग नियोजितचित्तो

रमते बालोन्मत्तवदेव ॥

१०.

பொறாநதஃ.

ரஸ்யாகர்ஷடவிரவிதகந்நஃ

புண்யாபுண்ய விவஜிதபந்நாஃ ।

யொஹீயொஹ நியொஜிதவிதோ

ரமதெவாநொநதவதெவ ॥

॥

ரஸ்யாகர்ஷட விரவிதகந்நஃ =

இராஜவிதியில் சடக்கின்றகிழி

சுத்தனால் சேத்தப்பட்டவன்

இரத்தையுடையவனாயும்,

புண்யாபுண்ய விவஜிதபந்நஃ =

புண்யாபுண்யபமென்கிற விதி

சேத்தமார்க்கத்தை யுடையவ

னாயும்,

யொநொநதவதெவ = சிருவன்

பித்தன் இவர்களைப் போல

வந் இருக்கப்பட்ட,

யொஹீ=யொகியானவன்,

யொஹிபொஜிதவிதஃ = பிரம்

மஸ்வருபானு ஸந்தானத்தில்

நன்றாய் நிலைநெறுத்தப்பட்ட

சித்தவ்ருத்தியுடையவனாய்,

ரமதெவ=ஆனந்தமடைகின்றான்.

(தா-ம்) ராஜமார்த்தத்திற்கிடக்கும் சந்ததுணியினுழம்பும்பு
ண்யபாபமென்ற விதிநிஷேதமில்லாத மார்க்கத்தைபுடையவனும்
சிறுவன்போலும் பித்தன்போலும்ருக்கப்பட்ட யோகியானவன்பிர
ம்மஸ்வரூபானு சந்தானத்தில் நன்றாய் நிலைநெறுத்தப்பட்ட சித்த
விருத்தியுடையவனும் ஆனந்தாடைகின்றன.

सुरेन्द्रः.

कस्त्वं कोहं कुत आयातः

कामे जननी कोमेतातः ।

इति परिभावित निजसंसारः

सर्वं त्यक्त्वा स्वप्नविचारः ॥

११.

ஸுரெந்திரஃ.

கஸ்த்வம் கொஹம் குத அநாயாதஃ

காமே ஜனநீ கொமேதாதஃ ।

இதி பரிபாவித நிஜஸம்ஸாரஃ

ஸர்வம் த்யக்த்வா ஸ்வப்னவிசாரஃ ॥

கக॥

கஸம்=என்னைக்காட்டிலும் வேரா	வாரிவாவிதநிஜஸம்ஸாரஃ-நன்
னநீ,	றாய் ஆலோசித்து நிச்சயித்
கஸம்=யார்,	த தன்னுடைய புத்திர மித்ர
கஸம்=உன்னைக்காட்டிலும் வே	கனத்திராதிவர்க்கத்தையுடை
ரான நான்,	யவனாயும்,
கஸம்=யார்,	ஸவம்=அடியிற்சொன்ன எல்
கஸ்தம்=எங்கிருந்து,	லாவற்றையும்,
சூயாதம்=வந்தோம்,	த்யக்தா=விட்டு,
செஜநநீ=என்னைப்பெற்றதாய்,	ஸுபிதஸேசு=இருந்தால்,
காமம்=யார்,	ஸுபுவிவாரஃ=கனவில்கண்டப
செ=எனக்கு,	தார்த்தங்களில் ஏற்பட்டமித்
தாதம்=தகப்பன்,	யாநானம்போல்நிச்சயஜூ
காமம்=யார்,	னமானது,
இதி=என்று,	ஜாயதே=உண்டாகின்றது.

(தா-ம்) யீயார்? நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தோம்? என்னைப் பெற்றதாய் யார்? என் தகப்பன்யார்? இதுகளை தீரவிசாரித்து ஸம்ஸாரத்தின் கிணஸ்திதியைபுணர்ந்து எல்லாவற்றையும்கீட்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்காது கனவிற் காணப்படுவனபோற் பொய்யென்று யேற்படும்.

मेधातिथि रुवाच.

त्वयिमयि सर्वत्रैकोविष्णुः

व्यर्थं कुप्यसि मय्यसाहिष्णुः ।

भवसमचित्तं सर्वत्र

वाञ्छस्य चिराद्यदि विष्णुत्वम् ॥

१२.

மேதாதிதி ருவாஅ

சுவயிமயிவஸவஹு_ணகு_ணகொவிஷு_ணஃ

வ்யர்தம் குப்யஸி மய்யஸாஹிஷு_ணஃ ।

ஹவஸமசித்தம் சர்வத்ர

வாண்டஸ்ய சிராடியதி விஷ்ணு_ணத்வம் ॥

க2॥

சுவயி=எதிரில் நிற்கின்ற உன்னி

டத்திலும்,

யேயி=சொல்லப்பட்ட என்னிடத்

திலும்,

ஸவ-ஹு_ண=எங்கும்,

விஷு_ணஃ = வ்யாபகஞ்ஞபரமாத்

மா,

வஸஃ=ஒருவனே,

யேயி=உன்னைக்காட்டிலும் வேறு

என்று நினைத்த என்னிடத்தில்,

வ்யு-ஹு_ண=பிரயோஜனமன்னியில்,

கூவ்யுவி=கோபமடைகிறாய்,

சுவிராசு=சீக்கிரமாய்,

விஷு_ணஃ = ஸர்வவ்யாபகஞ்ஞ

பரமாத்மஸ்வரூபியாக,

வாண்டஸ்யிஹி=கோருவாயானால்,

ஸவ-ஹு_ண= ஸர்வப்பிராணிகளிட

த்திலும்,

ஸயேவி_ணஃ = ஸமமான புத்தியுட

யவனாக,

ஹவ=இரு,

(ஸ்ம_ணநி_ணவெவாஸ_ண வாகெவ

வா_ணவி_ணதாஸயே_ணஸரி_ண-ஹி_ண) என்று

பகவத்வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்

ட ஸர்வபூதத்திலும் தான் என்ற

புத்தியையடைந்து பிரம்ம விசா

ரம்பண்ணுவது மேகக்ஷ சாத

னம்.

(தா-ம்) உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் யெங்கும் பரமாத்மா ஒருவரேவியாபித்திருக்க பிரயோஜனமன்றியில் நீ என்னிடத்தில் கோபமடைகிறாய். சித்திமத்தில்பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையடையவிரும்புவையாகில், ஸகலஜீவராசிகளிடத்திலும் சமசித்தனாக விருக்கவேண்டும்.

भारतीवंश उवाच.

कामक्रोधं लोभं मोहं

त्यक्त्वात्मानं पश्यविमोहम् ।

आत्मज्ञानविहीनामूढाः

तेपच्यन्ते नरकनिगूढाः ॥

१३.

வாஸ்தீவஸ உவாஹ.

காஹக்ரோஹம் லோஹம் மோஹம்

த்யக்த்வா த்மானம் பஸ்யவிமோஹம் ।

ஆத்மஜ்ஞாநவிஹீநாமூடாஃ

தேபயந்தே நரகநிஹூடாஃ ॥

கந॥

காஹம்=எப்பொழுதும் விரும்பிக்
கொண்டிருப்பதான மனோதர்
மத்தையும்,

தொஹம்=துவேஷிக்கப்பட்டதா
ன மனோதர்மத்தையும்,

மோஹம்=பேராகையினால் சிலவு
செய்யாமலிருக்கும் மனோதர்
மத்தையும்,

வோஹம்=அஜ்ஞானத்தையும்,

த்யக்த்வா=விட்டு,

விவோஹம்=அஜ்ஞானமில்லாத,

த்யக்த்வாநம்=பரமாத்மாவை,

பஸ்ய=பாரும்,

ஆத்மஜ்ஞாநவிஹீநாஃ=தத்வஜ்ஞா
னமில்லாதவர்கள்,

(ஊ=எவர்களோ)

தேபயந்தே=அம்மூடர்கள்,

நரகநிஹூடாஃ=நரகத்தில்தள்
ளப்பட்டு,

பஸ்யந்தே=(யமபடாக்களால்)உ
பத்திரவிக்கப்படுகிறார்கள்.

(தா-ம்) காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், ஆகிய இவை
களைவிட்டு அஞ்ஞானரஹிதரான பரமாத்மாவைப்பாரும். தத்வஜ்
ஞானமில்லாத மூடர்கள் நரகத்தில்தள்ளப்பட்டு உபத்திரவப்படுகி
றார்கள்.

सुमतिरुवाच.

गेयंगीता नामसहस्रं

ध्येयं श्रीपाति रूपमजस्रम् ।

नेयंसजनसङ्गतमनिशम्

देयंदीनजनायच वित्तम् ॥

१४.

ஸஹித ருவாஹ.

மெயம் தாநாஜஹஹம்

மெயம் தாநாஜஹஹம்

மெயம் தாநாஜஹஹம்

மெயம் தாநாஜஹஹம்

கசு||

தாநாஜஹஹம் = பகவத்கீ

தை, பரமசிவனால் பார்வதிக்கு

பதேசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணு

ஸஹஸ்ரநாமம் இவை,

மெயம் = ஸத்குருமூலமாய்நன்று

க அறிந்து பாராயணம்செய்

யவேணும்,

ஸ்ரீவதிருவம் = லக்ஷ்மீகாந்த

ன ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய

திவ்ய ஸ்வரூபத்தை,

மெயம் = ஆசாரியோபதேசத்

தை யனுஸரித்து மனதில் த்

யானிக்கவும்,

ஸஹஸ்ரம் = ஸத்புருஷர்களு

டைய ஸஹவாஸம்,

சுகிரம் = எப்பொழுதும்,

மெயம் = அடையத்தக்கது,

தீநஜநாயக = ஏழை ஜனங்களு

க்கு,

விதம் = பொருளை,

மெயம் = கொடுக்கவேணும்.

(தா-ம்) பகவத்கீதை ஸ்ரீ விஷ்ணு திவ்யஸஹஸ்ரநாமம் இவை
களை சத்குருமூலமாக உபதேசம் பெற்று பாராயணம் செய்யத்தக்கது
லக்ஷ்மீகாந்தனு ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்யஸ்வரூபத்தை மன
தில் ஈக்காலத்திலும் தியானிக்கத்தக்கது. ஸத்புருஷர்களுடைய சக
வாசம் எப்பொழுதும் செய்யத்தக்கது. ஏழைகளுக்கு பொருளுதவி
செய்யத்தக்கது.

मूढःकश्चन वैयाकरणो

डुकुञ्करणाद्भययनधुरीणः ।

श्रीमच्छङ्करभगवच्छिष्यैः
बोधिआसी च्छोधितकरणः ॥

22

உருவிக் கழுந வெயாகாணொ

புகழஞ் சுரணாபுய நயுரீண: |

ஸ்ரீ உவ ஐநல மவ விடுஷை:

பெரிய தகராஷ் பெரிய தகராஷ் ॥

௧௩

உதாஹரணமாகவெடுத்து வரவகுண்டி.

3-ஞாவி=வேதாந்தசி ரவணமில்லா
மற்போனபடியால் ஆத்மஸ்வ
ரூபானுஸந்தான மில்லாதவ
னையும்,

உக்யக் கரணாயுயநயஸ்
 ணம் = மகிருங்கரணை முதலா
 நவ்யாகரணசாஸ்திரத்திலிரு
 க்கப்பட்ட வார்த்தைகளைப்ப
 டிப்பதில்மிகவும்ஸமர்த்தனான
 க்ஷுநவெய்யாகரணம் = வியா
 கரணசாஸ்திரத்தை மாத்திர
 மம் படித்த ஒருவிதவான்,

ஸ்ரீ ஐங்குலமலலிஹெஹுஃ = மி
கவும் பூஜ்யாளான ஸ்ரீசங்க
ராசாரியருடைய பதினாந்து
சிஷ்யர்களாலும்,

வொயிதஃ = உபதேசமுலமாய்
பிரமார் த்தத்தை போதிக்கப்
பட்டு,

ஸொயி தகராணம் = ஸ்வரூபாண
 ஸந்தான த்தால் சுத்தாந்தக்
 கரணாக,
 சுவீசு = ஆனன்.

(தா-ம்) இந்தப்பிரகாரம் “மேருங்காணே” என்னும் வியதகாணசாஸ்திரத்தை பெரிதும் படித்த ஆத்மஜ்ஞானமில்லாத ஒருவிதவான் ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதரது சிஷ்யர்களால் பரமார்த்தோபதேசம்செய்யப்பெற்று சுத்தாரந்த்:கரணனாக ஆனான்.

இவ்வாறு ஸ்ரீசங்கரவிஜயத்தில் ஸ்ரீமத்சங்கராவயாகரண

ஸம்வாதத்தில் ஆசார்யர் கட்டளையின்படி

சிஷ்யர்களால் உபந்யஸிக் கப்பட்ட

சதுர்த்தசமஞ்சரிகா ஸ்தோத்திரம்.

ஸம் பூர்ணம்.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும் இன்னும் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்த புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியில் கண்டிருக்கும் விலாஸத்திற்கெழுதி வீ. பீ. மூலமாகவாவது, லேபிலனுப்பியாவது வரவழைத்துக்கொள்ளலாம். புஸ்தகங்களின் கியாட்லாக் வேண்டியவர்கள் எழுதினால் அனுப்பப்படும்.

இதன் விலை அணு 3.

இப்படிக்கு.

தி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி.

சாஸ்திரஸஞ்ஜீவீ பிர்ஸ்.

நெ 313. தங்கசாலைத் தெருவு, மதராஸ்.

ஸ்ரீமத்ச் சங்கரா தவத்பாதாசாரியஸ்வரிகள்.